

← ΙΣΤΟΛΟΓΙΟΝ

Απόψεις και σύνδεσμοι. Διαδικτυακές περιηγήσεις. Ο πόνος μου σε πίκσελ.

Οι αρχές της Νυρεμβέργης

Δεκεμβρίου 08, 2005

Πριν από σχεδόν ακριβώς 60 χρόνια, στις 20 Νοεμβρίου του 1945, ξεκινούσε η **Δίκη της Νυρεμβέργης**: η δίκη των ανώτατων στελεχών της Ναζιστικής Γερμανίας για τα εγκλήματα του πολέμου και το έγκλημα του πολέμου. Κάποιοι μίλησαν για την "δικαιοσύνη των νικητών", αλλά η αλήθεια είναι ότι με την διαδικασία αυτή οι κατηγορούμενοι δεν τιμωρήθηκαν σιωπηλα και αυθαίρετα, αλλά μέσα από τις δίκες καταδείχθηκε το βάρος και η έκταση των εγκλημάτων τους.

Στο αντιφασιστικό κλίμα της εποχής, η δίκη στάθηκε αφορμή για την διατύπωση, για πρώτη φορά με τέτοια γενικευμένη αποδοχή, αρχών διεθνούς δικαίου σχετικά με τον πόλεμο και τα όριά του. Ανεξάρτητα από το γεγονός ότι τα εγκλήματα των συμμάχων κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο πέρασαν ατιμώρητα (μικρότερα πάντως σε έκταση και δευτερογενή - προερχόμενα από το πρωταρχικό έγκλημα της κήρυξης του επιθετικού και κατακτητικού πολέμου των Ναζί), οι αρχές που προσδιορίστηκαν σε αυτήν την Δίκη, οι "Αρχές της Νυρεμβέργης", αποτελούν κατά την ταπεινή άποψη του γράφοντα, μνημείο νομικού πολιτισμού και θα όφειλαν να παραμείνουν σεβαστές και επιβαλλόμενες, ως ελάχιστη βάση πολιτισμού, σε κάθε περίπτωση επιθετικού πολέμου.

Οι τελευταίες εξελίξεις - περισσότερο ακόμα και από την υπόγεια υπονόμηση της απαξίωσης των πολεμικών/πολιτικών εγκλημάτων την εποχή του ψυχρού πολέμου - κάνουν την υπενθύμιση των αρχών αυτών επίκαιρη όσο ποτέ. Όπως κάνουν εξαιρετικά επίκαιρη την παρατήρηση του Αμερικανού εισαγγελέα, πεφωτισμένου νομικού, Ρόμπερτ Τζάκσον σχετικά με την δίκη:

"Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε στους Γερμανούς ότι το άδικο για το οποίο οι εκπαισμένοι ηγέτες τους

δικάζονται δεν είναι ότι έχασαν τον πόλεμο αλλά ότι τον ξεκίνησαν. Και δεν θα πρέπει να επιτρέψουμε στους εαυτούς μας να οδηγηθούμε σε μια δίκη για τις αιτίες του πολέμου, γιατί η θέση μας είναι ότι καμία αδικία ή πολιτική επιτρέπουν ποτέ την καταφυγή σε επιθετικό πόλεμο. Τον αποκηρύσσουμε και τον καταδικάζουμε ολοκληρωτικά ως εργαλείο πολιτικής..."

Για λόγους διάθεσης των αρχών αυτών και στα Ελληνικά στο διαδίκτυο (από όσο έφαξα δεν τις βρήκα πουθενά), και σε σχέση με τα όσα εννοούνται στην προηγούμενη καταχώριση, παραθέτω τις βασικές **Αρχές της Νυρεμβέργης**, ως υπενθύμιση όσων έχουν προ πολλού, φοβάμαι, ξεπεραστεί:

- **Αρχή I:** Κάθε άτομο που διαπράττει ενέργεια που αποτελεί έγκλημα κατά το διεθνές δίκαιο είναι υπεύθυνο για αυτήν και άρα τιμωρητέο.
- **Αρχή II:** Το γεγονός ότι το διεθνές δίκαιο δεν επιβάλλει ποινή για μια ενέργεια που αποτελεί έγκλημα κατ' αυτό, δεν απαλλάσσει το άτομο που διέπραξε την ενέργεια αυτή από τις ευθύνες του υπό το διεθνές δίκαιο.
- **Αρχή III:** Το γεγονός ότι ένα άτομο που διέπραξε έγκλημα κατά το διεθνές δίκαιο, έδρασε ως επικεφαλής κράτους ή υπεύθυνος κρατικός αξιωματούχος δεν το απαλλάσσει από την ευθύνη του υπό το διεθνές δίκαιο.
- **Αρχή IV:** Το γεγονός ότι ένα άτομο έδρασε κατόπιν διαταγών της κυβέρνησής του ή ανωτέρου του, δεν το απαλλάσσει από τις ευθύνες

του υπό το διεθνές δίκαιο, υπό την προϋπόθεση ότι κάποια ηθική επιλογή του ήταν πράγματι διαθέσιμη.

- Αρχή V: Κάθε άτομο που κατηγορείται για έγκλημα υπό το διεθνές δίκαιο έχει το δικαίωμα δίκαιης δίκης σε ότι αφορά τα γεγονότα και τον νόμο.
- Αρχή VI: Τα εγκλήματα που παρατίθενται κάτωθι θα τιμωρούνται ως εγκλήματα κατά το διεθνές δίκαιο:

(α) Εγκλήματα κατά της ειρήνης:

(1) Σχεδιασμός, προετοιμασία, πρόκληση ή πραγματοποίηση ενός πολέμου κατά παράβαση των διεθνών συνθηκών, συμφωνιών ή διαβεβαιώσεων.

(2) Συμμετοχή σε κοινό σχέδιο ή συννομωσία για την επίτευξη οιονδήποτε από τις πράξεις που αναφέρονται στο (1)

(β) Εγκλήματα πολέμου:

Παραβιάσεις των νόμων και των ηθών του πολέμου που περιλαμβάνουν τα εξής, αλλά δεν περιορίζονται σε αυτά: δολοφονία, κακομεταχείριση ή εξαγωγή για υπόδουλη εργασία ή για οποιονδήποτε άλλο σκοπό του αμάχου πληθυσμού μιας κατεχόμενης περιοχής, ή που εντός μιας κατεχόμενης περιοχής, δολοφονία ή κακομεταχείριση αιχμαλώτων πολέμου ή ανθρώπων στην θάλασσα, η δολοφονία ομήρων, η λεηλασία δημόσιας ή ιδιωτικής περιουσίας, αναίτα καταστροφή πόλεων, κωμποπόλεων ή

χωριών, ή καταστροφές που δεν δικαιολογούνται
από στρατιωτική αναγκαιότητα.

(γ)Εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας:

Δολοφονίες, εξόντωση, υποδούλωση, απέλαση
και άλλες απάνθρωπες πράξεις εναντίον κάθε
αμάχου πληθυσμού, ή πολιτικές, φυλετικές, ή
θρησκευτικές διώξεις, όταν τέτοιες πράξεις
τελούνται ή όταν τέτοιες διώξεις γίνονται σε
εκτέλεση ή σε σχέση με οιοδήποτε έγκλημα κατά
της ειρήνης ή οιοδήποτε έγκλημα πολέμου.

- Αρχή VII: Η συμμετοχή ή συνενοχή στην διάπραξη
ενός εγκλήματος κατά της ειρήνης, ενός
εγκλήματος πολέμου ή ενός εγκλήματος κατά
της ανθρωπότητας, όπως προσδιορίζονται στην
αρχή VI αποτελεί έγκλημα υπό το διεθνές δίκαιο.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο τελευταίος επιζών Αμερικανός κατήγορος στην
Νυρεμβέργη έχει εκφράσει την άποψη ότι όχι μόνο ο πόλεμος κατά του
Ιράκ, αλλά **και η εισβολή στο Αφγανιστάν είναι παράνομη** - λίγες μέρες
μάλιστα μετά την 11η Σεπτεμβρίου. Αξίζει να σημειωθεί η δήλωσή του:
"προτιμώ τον νόμο από τον πόλεμο υπό όλες τις περιστάσεις".

ατομικά δικαιώματα

δικαιοσύνη

ιμπεριαλισμός

Ο χρήστης Ανώνυμος είπε...

Χμ, οι νόμοι, όμως, είναι σχετικοί. Ο χ νόμος, τον οποίο
σήμερα θεωρούμε, σωστό, μπορεί σε μια άλλη εποχή να τον
θεωρούσαμε λανθασμένο. Όπως και τον νόμο που κάποτε
θεωρούσαμε λανθασμένο, σήμερα να τον θεωρούμε σωστό. Τα